

Sofia

Sofia Toom

Sara Hildén –akatemia
Kuvataiteen perusopetus
laaja oppimäärä, päättötö
Ohjaava opettaja Helinä Huotari

Teoksen lähtökohdat

Tekniikan valinnan tein jo varmaan, kun ensimmäisen kerran kuulin päättötyöstä joskus ala-asteella. Akryylimaalit ovat aina olleet suosikkini ja en edes harkinnut muita tekniikoita. Aiheen valitsin noin viikko ennen kurssin alkua. Olin pohtinut sitä jo vuosia ja etenkin edeltävän kesän todella aktiivisesti. Ihmiset ovat aina olleet minulle mieluisa aihe ja etenkin omakuvia olen piirtänyt/maalannut paljon. Alun perin ajatuksena oli maalata kolmen kuvan sarja minulle tärkeistä ihmisistä, mutta päätin, että omakuva on ajattomampi ja yksinkertaisempi toteuttaa.

En halunnut teosteni olevan hyperrealistisia, mutta kuitenkin tunnistettavia. Tarkemmat värivalinnat tein vasta ensimmäisen työn loppuvaiheessa. Olen tehnyt aikaisemmilla vuosikursseilla samankaltaisia töitä ja olen näin löytänyt omat vahvuuteni, näistä inspiroituneena päädyin kyseiseen tyyliin ja tekniikkaan. Muutama vuosi sitten tekemäni työ David Bowiesta oli lähtökohtanani tyylin valinnassa.

Tavoitteet

Tavoitteenani oli saada itseni ikuistetuksi tavalla, josta itse nautin. Tahdoin olla aidosti ylpeä omasta työstäni ja katsoa omakuvaani kauniina taiteena, enkä ainoastaan omakuvana. Halusin katsoa valmista työtäni ja nähdä siinä itseni kauniina.

En asettanut itselleni mitään tarkkoja ajallisia rajoja, koska halusin työnteon sujuvan luonnollista tahtia. Suuntaa antavana joustavana aikatauluna oli viettää jokaisen työn maalaamiseen noin kaksi kuukautta.

Erilaisten värien kokeiluja ensimmäisen työn kanssa:

Työskentelyprosessi

Idea oli kehittynyt melko pitkälle, kun työn luonnostelu alkoi. Ainoana päätettävissä olivat värimaailmat ja etenkin taustat. Luonnostelu eteni minulla todella nopeasti, sillä olin ottanut mallikuvani jo kotona ja tiesin mitä aion tehdä.

Teokseni etenivät suunnitellussa aikataulussa, maaliskuuhun asti. Kun maaliskuussa siirryimme etätyöskentelyyn ja näyttelyn ajankohta muuttui, tuli työskentelyyni valtava tauko. Etäopiskelu oli minulle vaikeaa aikaa ja tästä syystä en tuntenut motivaatiota myöskään luoda taidetta. Toukokuun puolessa välissä koetin työstää teoksiani, mutta en tehnyt suurta edistystä. Tämän jälkeen olin maalaamatta lähes koko kesän. Työni olivat jo maaliskuun alussa aivan loppuvaiheessa, joten koin pakotetun työskentelyn turhaksi. Syksyn alussa ymmärsin, että ikuisuudelta tuntunut, pidennetty aika oli valumassa loppuun. Tämä toi uutta motivaatiota ja päästyäni taas koululle työskentelemään sain taas työnteosta kiinni. Näin sain työni valmiiksi hyvissä ajoin ja pystyn olemaan niistä ylpeä. Visuaalisesti työni on todella lähellä sitä, mitä olin kuvitellut jo kuukausia.

Voisin arvioida ajankäyttöäni hyväksi, tunnit koululla menivät hyvään käyttöön. En tuhlaannut aikaani turhaan enkä jättänyt tunteja välistä ilman syytä. Työni olivat käytännössä näyttelyvalmiita jo maaliskuun puolessa välissä, kun tunnit äkkiä siirtyivät koronan takia kotiin.

Suurin vaikeus oli kolmanneksi tekemäni taulu, jossa käytin ihonvärinä violettiä. Tämä oli haastavaa, sillä toisin kuin vihreä ja oranssi, violetti ei ole minulle yhtä tuttu. Teoksissani on usein pääroolissa juuri oranssi. Violetin kanssa työskentelyssä tuli vastaan myös vaikeus valon maalaamisessa.

Muissa töissä käytin keltaista valokohdissa ja olin todella tarkka, etten käyttäisi valkoista. Halusin pitää päävärit suurimmassa roolissa teoksissani. Huomasin nopeasti, että ainoastaan sinisen ja punaisen kanssa on vaikeaa saada vaaleita sävyjä, joten jouduin lisäämään valkoista saadakseni vaaleita sävyjä. Tämä harmitti minua aluksi, mutta olen todella tyytyväinen lopputulokseen ja loppujen lopuksi violetista taulusta tulikin oma suosikkini. Jouduin haastamaan itseni ja tulos oli kiitettävä.

Valmis teos

Lopputulokseni on todella lähellä ensimmäisiä ajatuksiani ja luonnoksiani. Olin koko ajan melko positiivisella mielellä ja minusta tuntuu, että pääsin tavoitteisiini.

Itsearviointi

Minulla on ennen ollut tapana kiirehtiä kovasti töiden tekemisessä ja mielestäni osasin jättää tämän tapani taakse, kun oli pakko käyttää paljon aikaa. Tämä on pisimmälle työstämäni teos ja olen onnellinen, että osasin keskittyä kunnolla. Minulle oli edullista, että tein kuvasarjan enkä vain yhtä taulua. Näin en ehtinyt kyllästymään ja pystyin myös jättämään jonkin kuvan kesken tehdäkseni toista.

Kun otin hieman etäisyyttä ja taukoa yhdestä taulusta, työstääkseni muuta, huomasin maalaamisen helpommaksi palatessani sen pariin. Vuorotellessani pystyin myös pitämään huolen, että taulut pysyvät yhtenäisenä sarjana, eivätkä eroa liikaa.

Opin paljon omista taidoistani sekä työskentelytavoistani. Ajatuksena päättötyö on aina pelottanut minua, mutta aikataulutettuna ja hyvin suunniteltuna se olikin kivaa.

Seisoessani valmiin työni edessä, näen sarjani kaikki epätäydellisyydet mitä en ole korjannut. Tiedän kuitenkin, että olen tehnyt parhaani ja jokainen epätäydellisyys viestii siitä.